

V Miklavževih in Jezuščkovih fabrikah

Miklavža poznajo dobro naši otroci, po deželi in po mestih in po delavskih okrajih, po njegovih obilnih darovih: punčkah, konjičkih, vozičkih, pa še po sto drugih dobrih in prijaznih stvareh in tudi po šibah, ki so morda najpotrebnejše. Mestni otroci poznajo tudi Jezuščka, ki jim na božično noč polaga vprav Miklavževe darove pod razsvetljeno drevesce. Nič pa ne pomislijo otročiči, kje Miklavž in Jezušček kupita vse te darove in kje se delajo. Ne v nebesih, to pa zato ne, da dasta zaslužiti stoterim ubogim družinam, ki izdelujejo v dolgih zimskih večerih vse te igračke. Zlasti v Nemčiji se mnoge družine po deželi celo zimo pečajo z izdelovanjem teh drobnarij, ki jim prinese dovolj kruha.

Na prvi sliki vidimo pridne delavke, ki se pečajo z lepimi in mehкими frizurami okrogloličnih punčk s svetlimi očmi in majhnimi noski.

Na drugi sliki občudujemo spretno roko, ki zna naslikati na male zvončke, s katerimi Jezušček pocinglja na božično noč na to ubogo zemljo k svojim najljubšim bralcem in sestricam: k otročičkom, pol-

no lepih rožic. Vozičkov pa nič koliko na tretji sliki. Starejši dve sestri pritrjujeta lojtrce, Jerica ob štedilniku natika „težko“ kolo in mala Bredica že naprega konjička ter srčno želi, da bi kmalu posadila na voziček svojo punčko ter jo peljala v devalo deželo.

Naročniki!

Ostanite zvesti Domoljubu in Slovenskemu gospodarju, ker sta vam oba ostala zvesta ob dobrih in težkih časih ter sta bila vedno in povsod na strani delovnega ljudstva — tudi takrat, kadar sta morala zato trpeti preganjanje.

V krščansko hišo naj hodi samo krščanski časopis. Veri sovražen ali celo samo versko mlačen list je zapeljivec v družini, hudobni duh, ki je duševno uničil že nešteto družin.

Katoličani, zavedajte se dolžnosti do katoliškega tiska.

